

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/53/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112210002
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5112210002.7

Uznesenie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: C. XX, XXX XX C., proti žalovanému: A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. E. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, F. X/XX, XXX XX G., zastúpenému splnomocneným zástupcom: Mgr. Pavol Karman, advokát, so sídlom: Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, o náhradu škody na zdraví s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie sa zastavuje.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.3.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.147,20 eur titulom náhrady škody na zdraví, ako náhrady bolestného a za sťaženie spoločenského uplatnenia (v texte aj len ako „SSU“), ktorá škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s protizákonným konaním žalovaného, z ktorého bol žalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/147/2010 zo dňa 27.10.2011.

2. Súd mal preukázané, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/147/2010 zo dňa 27.10.2011 uznaný vinným zo spáchania pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výške 25 rokov a na výkon TOS zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dobu 1 rok.

3. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola uložená obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. B. škodu z titulu bolestného vo výške 9.008,45 eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

4. Rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/127/2011 – 825 zo dňa 19.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2012, rozhodol súd o odvolaní obžalovaného A. D. proti rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 35T/147/2010 – 766 zo dňa 27.10.2011 tak, že napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a ochrannom dohľade a obžalovaný bol odsúdený na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov a 6 mesiacov, bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a bol mu uložený ochranný dohľad vo výmere 1 rok.

5. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol o žalobou uplatnenom nároku rozsudkom sp. zn. 4C/53/2012-124 zo dňa 28.05.2014 tak, že žalobe v časti o zaplatenie sumy 5.509,30,- eur vyhovel a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.637,90 eur žalobu zamietol. Pri rozhodnutí vychádzal z bodového hodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku

A. H. I. zo dňa 17.2.2011 (náhrada bolestného 755 bodov x 14,89 eur = 11.241,95 eur) a jeho doplnku zo dňa 1.7.2011 (náhrada za SSU 220 bodov x 14,89 eur = 3.275,80 eur) v celkovej výške 14.517,75 eur, od ktorej odpočítal náhradu škody 9.008,45 eur, na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný titulom bolestného rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 35T/147/2010.

6. Súd bol v konaní viazaný, v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 tretej vety O.s.p. (teraz ust. § 193 tretej vety CSP), rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. 35T/147/2010 zo dňa 27.10.2011, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/127/2011-825 zo dňa 19.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2012, ktorými rozsudkami bol žalovaný uznaný vinným z pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy, ktorého sa dopustil dňa 05.04.2010 tak, že žalobcovi spôsobil strelnou zbraňou tangenciálny priestrel hrudnej steny a priestrel dutiny brušnej, následkom čoho došlo k roztrhnutiu pečene, sleziny, prederaveniu žalúdka a hrubého čreva s následkom poúrazového výpotoku pohrudničnej dutiny s nevzdušnosťou pľúc a šoku ťažkého stupňa. Uvedeným protiprávnym konaním žalovaného bola spôsobená žalobcovi škoda na zdraví. Súd tak mal preukázanú existenciu základného predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu, a to protiprávny úkon. Zavinenie žalovaného súd neskúmal, nakoľko vychádzal z vyššie uvedených rozsudkov Okresného súdu Žilina a Krajského súdu Žilina, ktorými bol pri svojom rozhodovaní podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný.

7. Vznik škody mal súd preukázaný z vykonaného dokazovania v trestnom konaní a zo znaleckého posudku č. 3/2011 zo dňa 17.2.2011 a jeho doplnku zo dňa 1.7.2011, vyhotovených znalcom MUDr. Štefanom Zeleným, ktorými bolo bolestné ohodnotené počtom bodov 755 a sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 220, pričom výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR na rok 2010 za 1 bod 14,89 eur.

8. Príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného a vzniknutou škodou na zdraví žalobcu mal súd tiež preukázanú z výsledkov trestného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod. sp. zn. 35T/147/2010.

9. V konaní tak bolo potrebné len ustáliť výšku škody, keďže, ako je uvedené vyššie, súd mal z trestného konania preukázané všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu žalovaného, teda protiprávny úkon, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

10. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 28.05.2014 rozhodol Krajský súd Žilina svojím rozsudkom sp. zn. 5Co/833/2014-180 zo dňa 26.05.2015 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil.

11. Proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 26.05.2015 podal žalovaný dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol uznesením zo dňa 16.05.2019 sp. zn. 4Cdo 36/2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.05.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zmysle odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.05.2019 bol rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.05.2015 zrušený z dôvodu nevykonania dostatočného dokazovania súdom prvej inštancie, ktorý nevypočul ani jedného z lekárov (znalcov) - A. H. I. a A. J. B., na základe ktorého dokazovania bude možné ustáliť, v čom vznikol rozdiel v bolestnom určenom oboma znaleckými posudkami.

12. Následne Krajský súd Žilina rozhodol svojím uznesením sp. zn. 5Co/133/2019 – 346 zo dňa 26.11.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 28.05.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Súd prvej inštancie po pripojení spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/147/2010 nariadil na deň 14.07.2023 pojednávanie, na ktoré na základe návrhu žalovaného predvolal oboch znalcov - A. J. B. a A. H. I., ktorí v priebehu trestného konania sp. zn. 35T/147/2010 vyhotovili znalecké posudky (za účelom posúdenia rozsahu zranení poškodeného, posúdenia trvalých následkov, určenia bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia) s tým, že žalovaný navrhol podľa výsledkov výsluchu oboch znalcov prípadne nariadiť znalecké dokazovanie znaleckým ústavom v zmysle § 207 ods. 3 CSP.

14. Na pojednávaní konanom dňa 14.07.2023, vykonanom v neprítomnosti žalovaného, právny zástupca žalovaného zotrval na návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom oboch znalcov a oboznámil obsah písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 31.01.2022.

15. Následne, po prečítaní písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 31.01.2022 právnym zástupcom žalovaného, vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť. Na odôvodnenie tohto svojho procesného postupu uviedol, že sa rozhodol konanie ukončiť z psychických dôvodov na svojej strane, pre ktoré chce mať v tejto záležitosti klud. Okrem toho je mu zrejmé, že konanie by ešte trvalo dlho vzhľadom na dokazovanie, ktoré žalovaný navrhol vykonať. Navyše, po oboznámení sa na pojednávaní s písomným vyjadrením žalovaného, je toho názoru, že zrejme by bolo obtiažne, vzhľadom na finančné pomery žalovaného, vymôcť od žalovaného súdom priznanú sumu.

16. K procesnému postupu žalobcu súd uvádza, že žalobca má právo disponovať so žalobou, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a o veci meritórne nerozhodol.

17. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu súhlasil so späťvzatím žaloby.

18. Súd o späťvzatí žaloby rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (v texte aj len ako „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Na základe späťvzatia žaloby v celom rozsahu a súhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby súd v zmysle § 145 CSP v spojení s § 146 CSP rozhodol, uznesením vyhláseným na pojednávaní, o zastavení konania.

20. Súd o náhrade trov konania rozhodol pri aplikácii nasledovnej právnej úpravy:

Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. S poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP bol žalovaný v konaní plne úspešný, podľa zásady úspešnosti by mu tak patrila náhrada trov konania v celom rozsahu.

22. Súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, aplikujúc ustanovenie § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pretože mal za to, že je daná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, spočívajúcich v osobitostiach prejednávaneho prípadu.

23. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vzal súd zreteľ na predmet konania, v ktorom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu škody na zdraví, ktorú mu spôsobil žalovaný svojím protiprávnym konaním, z ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/147/2010 zo dňa 27.10.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/127/2011 – 825 zo dňa 19.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2012.

24. Všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu žalovaného, teda protiprávny úkon, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody mal súd preukázané z právoplatne skončeného trestného konania a dokazovanie v civilnom konaní bolo zamerané na určenie rozsahu škody.

25. Žalobca sa v tomto konaní domáhal náhrady škody, vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného (opísaným v odseku 6 tohto uznesenia), keď bol žalobca ako poškodený odkázaný rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/147/2010 zo dňa 27.10.2011 so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. K vzniku ujmy u žalobcu a k začatiu tohto konania tak došlo výlučne len v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.

26. Vzhľadom na návrh na vykonanie dokazovania žalovaného výsluchom oboch znalcov a na prípadné ďalšie znalecké dokazovanie znaleckým ústavom je zrejmé, že konanie by ešte nejaký čas prebiehalo, v priebehu ktorého by bol žalobca nútený, jednak počas výsluchov znalcov a tiež v súvislosti s ďalším znaleckým dokazovaním, si opäť pripomínať v minulosti prežitú traumú – fyzickú i psychickú.

27. Z uvedeného vyplýva dôvodnosť žalobcom zvoleného procesného postupu – späťvzatie žaloby. Je pochopiteľné, že žalobca nie je ochotný znášať ďalšiu psychickú záťaž spôsobovanú mu samotným prebiehaním súdneho konania, v ktorom, aj keď sa vykonáva dokazovanie aj v záujme žalobcu za účelom zistenia rozsahu škody, existuje reálne riziko sekundárnej viktimizácie žalobcu, keď by bol žalobca nútený sa opakovane vracieť k traumatizujúcim spomienkam na prežitý stresujúci zážitok dňa 05.04.2010, kedy spôsobil žalovaný žalobcovi strelné poranenie a tiež v súvislosti s bolestivou liečbou zranení a vznikom trvalých následkov na organizme žalobcu (z ktorých dôvodov si žalobca v tomto konaní uplatnil nárok na náhradu škody titulom bolestného a za sťaženie spoločenského uplatnenia).

28. Ublíženie na zdraví, ktoré spôsobil žalovaný žalobcovi svojou trestnou činnosťou, zanechalo nepriaznivé následky na zdravotnom stave žalobcu. Preto pokiaľ žalobca odôvodňoval späťvzatie žaloby tým, že „chce mať v tejto záležitosti klud“, tento postoj žalovaného k prejednávanej veci korešponduje s výsledkom znaleckého dokazovania znalca MUDr. Štefana Zeleného, ktorý v doplnku znaleckého posudku č. 3/2011 vyhotoveného dňa 1.7.2011 konštatoval jednak trvalé následky, ktoré ohodnotil počtom bodov 220 a jednak konštatoval psychické bloky, spôsobené obavou žalobcu z fyzickej záťaže, aby si niečo nepoškodil.

29. Pokiaľ teda žalobca odôvodnil späťvzatie žaloby svojimi psychickými okolnosťami s tým, že chce mať v tejto záležitosti klud, lebo mu je zrejmé, že konanie by trvalo ešte dlho (vzhľadom na dokazovanie navrhnuté žalovaným) a navyše, vzhľadom na finančné pomery žalovaného, by bolo asi neperspektívne vymôcť svoju pohľadávku od žalovaného, má súd za to, že žalobca sa nerozhodol vziať žalobu preto, lebo by snáď nebol presvedčený o dôvodnosti uplatneného nároku, ale preto, lebo reálne zvážil ako všetky negatíva vyplývajúce pre neho z dôvodu ďalšieho prebiehania tohto konania, tak i možnosti vymoženia pohľadávky.

30. Súd je preto názoru, že by bolo v rozpore s cieľom sledovaným zákonodarcom, tiež v rozpore s dobrými mravmi, aby bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania žalovanému za situácie, keď v konaní je z právoplatne skončeného trestného konania nepochybne preukázaná zodpovednosť

žalovaného za škodu na zdraví žalobcu a spornou skutočnosťou v civilnom konaní bola „len“ výška škody, ktorá mala byť predmetom ďalšieho dokazovania.

31. Súd má tak na základe uvedeného za to, že v danom prejednávanom prípade sa jedná práve o taký výnimočný prípad, pre ktorý náhradu trov konania žalovanému nie je možné priznať, spočívajúci jednak v okolnostiach veci a jednak v okolnostiach u strán sporu, ako to má na mysli zákonné ustanovenia § 257 CSP, ktorého účelom je zmierniť tvrdosť zákona, a to pri zohľadnení všetkých existujúcich okolností. Zaviazať žalobcu na náhradu trov konania žalovanému by bolo nespravodlivé, a preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené v druhej vete výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).